

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova egy lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közölhetők.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számíttatnak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátraleéban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

A vasárnapi munkaszünet.

Midőn a vasárnapi munkaszünetet törvénybe iktatták, voltak sokan, — különösen a kisebb városokban — kik abban hol antiszemita, hol fiskális intézkedést láttak, mely a buzgóbb zsidóktól két napi keresetet von el hetenként, ellenben a dohányboltokat és korcsmákat az államkincstár érdekében nyitva hagyja. Tudjuk pedig, hogy a társadalom a vasárnapi munkaszünetet a germán népeknek kisebb-nagyobb szigorúsággal mindig megtartotta, míg a latin népek azt, különösen a nagy városokban, nem tartották szükségesnek, de a francziák, olaszok és spanyolok vasárnapon inkább a kávéházba járnak, mint a korcsmába, köztük a részeg ember a ritkaságok közé tartozik, holott az angol, a skandináv, a német munkás nem is képzelhető szeszes italok nélkül, mert ötször annyi

pálinkát és sört fogyaszt, mint a latin népek, s a vasárnapi munkaszünet következtében rendszeren úgy részegednek le, hogy még hétfőn reggel is munkaképtelenek.

Nemcsak a szociálisták, de a nemzetgazdászok is, azóta, hogy a nemzetek ipara élet-halálra versenyez egymással, mindig sürgettek hol a nyolczórás munkanapot, hol a vasárnapi munkaszünetet, nehogy a munkás ereje kizsákmányoltassék és tulságig fölhasználassék. Így történt a munkásmozgalom következtében, hogy a német császár kezdeményezésére Németországban, Ausztriában és nálunk is a törvény parancsolta meg a vasárnapi munkaszünetet; Angolországban és Észak-Amerikában ez szükségtelen volt, mert ott maga a társadalom nem engedi meg a vasárnapi munkát. Az iszákosság ellen azonban csak Észak-Amerika néhány állama intézkedik törvény által s eltiltja a szeszes italok kimerését a korcsmákban. Európában az egyéni szabadság ily korlátozását nem is mernék szóba hozni, a mértékletességi társulatok időnkénti erőlködése nem tudott sehol sikeresen megbirkózni a részegséggel.

Midőn a munkás unatkozik, ha nincs dolga, természetesen társaságot keres s azt ott találja mindig a korcsmában, beszélgetés alatt pedig egyik pohár a másik után ürül, végre beáll a mánor. A munkaszünet alkalmat ad tehát egy részről a részegeskedésre, más részről ott van többnyire a szociálista izgató is, ki Lasalle és Marx meg nem értett teoriáival előbb a tőke, azután a birtok s minden fönnálló társadalmi szervezet ellen panaszkodik s fölforgató forradalmi teoriákat terjeszt.

A magyarországi munkás nem rokonszenvez ugyan a szociálisták és anarchisták tanáival, ezeknek terjesztői mind külföldről bevándorolt németek, de ő is szeretne kevesebbet dolgozni s e mellett jobban élni, a talaj

tehát az ily veszedelmes állambontó izgatásokra nálunk sem hiányzik s a fenyegető veszedelem magára vonta Baross Gábor és gróf Csáky miniszterek figyelmét. Azon nagyfontosságú kulturális célt tehát, hogy a munkások tanuláshoz, hasznos szellemi foglalkozáshoz szokjanak, csak a társadalmi tevékenység által hiszik megoldandónak. A két miniszter e szerint értekezletet hívott össze, mely a munkások szellemi foglalkoztatása, erkölcsi nevelése, szóval műveltetése érdekében a szükséges teendőket megbeszéljék és megállapítsa. A megbeszélte intézkedések részletes és gyakorlati keresztülvitelére pedig kinevezték az ugynevezett vasárnapi bizottságot, melynek végrehajtó bizottságában mindazon tényezők képviselvék, melyek az ez irányban történendő közreműködésre hívátva vannak.

A végrehajtó bizottságot tehát a főváros minden kerületében az egyik iskolaépület termében minden vasárnap délután népszerű, épen úgy mulattató, mint tanulságos felolvasás tartását határozta el, nemkülönben a nemzeti muzeum egyik osztályának délutáni megnyitását két órától négyig, úgy, hogy az intézet valamelyik hivatalnokai a kiállított tárgyakat magyarázza.

Ambár magam is tagja vagyok a vasárnapi bizottságnak s alkalmam volt a fővárosi közönséggel gyakran érintkezhetni, mégsem volt nagy bizalmam az intézkedés sikeréhez. Nem hittem, hogy a munkások inkább reá fogának ülni az iskolagyerekek padjaira, mint a korcsma székeire s nagyobb élvezetet találnak a felolvasó tanár felolvasásában, mint a poharak kocztintásában. Ugy, hallom azonban, hogy a kísérlet sikerült. A muzeumban magam is tanuia voltam, hogy a munkások, nemcsak az iparos-tanoncok, de a legények és egyéb munkások is, a muzeum termeiben figyelmesen megjelentek, az első felolvasásra csak százötven, de az ötödik felolvasásra már

A „Székelyföld“ tárczája.

Szerelemből.

(Igaz történet.)

Egy gazdag özvegy asszony egyetlen leánya volt Mariska, Istentől minden szépséggel és kedvességgel megáldva. Nem is neveztek másképp, mint „a szép Mariskának“, s bár csak még tizenhét éves volt, válogathatott a gazdag és előkelő kérék között, a kik egymás után jöttek és mentek. De mi haszna, ha az nem jött, a kit ő várt, a kinek kedvéért mindenkit mellőzött és a kit szívecskéje egész hevével szeretett!

Sokszor sirva borult anyja keblére és úgy zokogta: „Kedves anyám, én olyan boldogtalan vagyok!“

Hogy, hogy nem történt, senki sem tudta, — egyszer csak az a meglepő hír terjedt szerte, hogy a gazdag, szép Mariska férjhez ment. Férjhez ment a vagyon és állás nélküli Erdősi Jankóhoz szerelemből.

Nagy port vert fel ez az eset s készítettek is a tervet a mellőzött kérék és irigy barátok, egyaránt, hogy mikép fogják kerülni őt; látogatásait hidegen fogadják; ha bálba, társaságba megy férje karján: büszkén, gunyosan lenézik.

De a szép tervek, az illetők nagy boszuságára, füstbe mentek, mert Mariskának nem tettek látogatásokat, nem jártak bálba, társaságokba. Mariska mindig és mindenütt csak imádott férje oldalánál ült és minden törekvése az volt, hogy férje szerelmét viszonzozva, őt boldoggá tegye.

Az irigy, gonosz világ egyszer csak azt vette észre, hogy megint van mit irigyelni a szép Mariskától; hisz már mindjárt három éve, hogy férjhez ment és még mindig boldog! Boldog, mint házassága első hetében, mert szeret és szeretettetik.

De meg vagy on irva, hogy semmi sem tarthat örökké a nap alatt és egyszer mindennek vége lesz.

Igy volt a Mariska boldogságával is.

Az utóbbi időkben azt vette észre, hogy férje nagyon halvány és mintha napról napra soványodnék.

Előre azzal vigasztalta magát, hogy csak ő képzeli; de midőn nap nap után feltűnőbb lett férjén a változás és némi levertséget is vett észre nála, megdöbbsent és orvosért küldött. Az orvosok kimondták, hogy férje beteg és a leggendosabb ápolásra van szüksége.

Szegény fiatal asszony hogy megrémült arra a gondolatra, hogy imádott férjét elveszítheti!

Ezután kettőztetett figyelemmel leste minden

ohajtását és éjszakáit is meglepte, hallgatózva szüntelen, hogy drága férje álmát nem nyugtalanítják-e előtte eltitkolt fájdalmak. És valóban egy alkalommal olyan szívből fakadó sphajtasokat hallott férje ajkairól, a minőt csak eltitkolt bánat szokott előidézni.

— Szegény Jankóm! Ő bizonyára szóra kózsára vágyik; megunta már körömben az egyhangu életet, de gyöngédsége nem engedi, hogy ezt előtem felfedezze, inkább unatkozik és emészti magát.

Nem, édes Jankóm, azt nem engedhetem. Neked a világba kell menned, szórakozást keresni és arra magam foglak felszólítani.

Egy gyönyörű tavaszi délután nyitott ablaknál ültek férj és feleség. A viruló szépségnek és egészségnek örvendő feleség és a megtört, halvány, lesoványodott férj. Kéz kézben, egymást átölelve és egymás nézésébe elmerülve ültek. A nagy, a mérhetetlen szerelemből, mely mindkettő arcáról visszasugárzott, inkább ifju szerelemeknek, mint házaspárnak lehetett volna őket tartani.

A nyitott ablakon üde tavaszi szellő áramlott be, meg-meglebbentve a nőnek arcára hulló barna fűrtöcskéit és a már teljes virágában ékeskedő orgonabokor ágait be-behajtogatva az ablakon, mintha az ifju párral incselkedni akart volna,

négyszázötvenen; úgy volt az az iskolákban is. E szerint a kísérletnek volt mégis eredménye, oly annyira, hogy a két miniszter a föl-olvasások folytatását a tavasz teljes megnyitáig elrendelte, mikor azután a munkás és családja a szabadban sétálhat és mulathat.

A bizottság működése most csak a téli időre és a fővárosra terjed ki, de szándéka, ha az anyagi eszközök nem fognak hiányozni, tevékenységét a vidéki nagyobb városokban s a nagyobb ipari telepekkel bíró helyeken is folytatni.

Baross Gábor, kinek kezdeményező szelleme a munkáskérdéssel komolyan foglalkozik, az első kísérlet költségeit a kereskedelmi tárcza terhére előlegezi s ha a remélt sikert az országgyűlésnek bemutathatja, gondoskodni fog arról, hogy a jövő költségvetésben eme vasárnapi oktatás úgy sem nagy költségei fedezetet találjanak.

Bármily szerény is az első lépés, hogy célra vezet, el kell azt ismernünk. (P. H.)

A valuta-ánketek. Budapesten is, Bécsben is március 8-án kezdték meg a szaktanácskozások működésüket a valuta-rendezés fontos és nehéz ügyében. Mindkét ánket egyhangulag az aranyvaluta mellett nyilatkozott. Az ezüst kuránszpenz meghagyása mellett volt a többség, az összegre nézve azonban nagyon eltérők a vélemények. Az államjegyek kibocsátását a többség ellenezte. A mi a relációt illeti, mindenki a mellett van, hogy senki se károsodjék és a többség a napi árfolyamot óhajtja alapul. A pénzegység dolgában Tisza István kivételével mindenki a kisebb pénzegység, a fél forint mellett nyilatkozott.

A vasárnapi munkaszünet új rendezése. Baross Gábor kereskedelmi miniszter a vasárnapi munkaszünetre vonatkozólag érvényben levő rendeletét, a felferült legtöbb kívánság és panaszi figyelembe vételével, sok pontjában megváltoztatta, és nehogy a kereskedelmi miniszter rendelkezéseit különböző rendeletekből kelljen összekeresni, 14.837. sz. a. egészen új, az összes kivételeket magában foglaló rendeletet bocsátott ki, úgy, hogy a régi rendelet teljesen hatályát veszti és kizárólag az új rendelet lesz érvényben. Az új rendelet határozmányainak mindenesetre legfontosabbja az, hogy az összes üzleteket jövőre, június és július hónapok kivételével, minden 20.000 lakosnál nagyobb népességű városokban ezentul is délelőtt tíz órakor kell bezárni az üzleteket, déli tizenkét óráig nyitva szabad tartani. A fodrászok délután

két óráig tarthatják nyitva üzletüket; ép úgy kifejezetten meg van engedve, hogy a különböző üzletek és gyárak, valamint ipari intézetek irodáiban tizenkét óráig szabad ezentul dolgozni. A dohánytözsdeknek világosan meg van engedve, hogy egész vasárnapon át eladhatnak gyufát, szivarka-papírost, pipát, pipaszárat és egyszerű fa- és papírszipókát. Az új rendelet határozmányai már f. évi március 20-án hatályba lépnek.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház március 10-iki ülésén folytatta a felirati vitát, melynek folyamán felszólalt Szapáry gróf miniszterelnök. Nem akar — ugymond — azon támadásokra reflektálni, melyekkel a választások alatt személyét és a kabinet más tagjait illették. Szalayval szemben kijelenti, hogy a kormányt nem érheti mulasztás vádja az árvamegyei inszések segélyezését illetőleg és konstatálja, hogy éhhaláleset egy sem fordult elő. A kormány intézkedett, hogy a szükségét szenvedők élelmiszerekkel és munkával láttassanak el. (Élénk helyeslés). Egyes más megjegyzésekre reflektálva, kijelenti, hogy az országgyűlés felosztása nem volt törvényellenes tény, mert ehhez a koronának joga van és már csak azon körülmény is, hogy a kisebbség a kormány által benyújtott törvényjavaslat kereszttülvitelét erőszakos eszközökkel megghusította, elegendő ok volt a felosztásra.

A kormány több reformot nyújt majd be, melyek hosszabb tárgyalásokat vesznek igénybe. A végbement választások után a képviselőháznak már most meg lesz a szükséges ideje ezek kereszttülvitelére. Ezután Szapáry gróf a többség lelkes tetszésnyilatkozatai mellett polemizált az ellenzékkel, különösen Apponyival.

Ha Apponyi választási visszaélésekről beszél, a miniszterelnök is tudna számos visszaélésről beszélni az ellenzék részéről, de nem akar prejudikálni, mert a megtámadott kérvények a bíráló bizottságnál vannak. Élénk éljenzés közt konstatálta a miniszterelnök, hogy a nemzet újból a jelen kormány kezébe tette az ügyek vezetését, és ez tudni is fogja kötelességét. (Hosszas taps és éljenzés.)

A képviselőház fennebbi ülése előtt zárt ülés volt, melynek tárgyát Kubinyi azon indítványa képezte, hogy a ház tagjai egy napra eső díjukat az árvamegyei inszések javára ajánlják föl. A ház ez indítvány értelmében felkéri az elnököt, hogy a képviselők egy napi díjait visszatartván, azt mint a ház adományát rendeltetési helyére juttassa.

Különfélek.

— **Kézdi-Vásárhely város képviselőtestülete** f. hó 11-én gyűlést tartott, melynek legfontosabb tárgyát ismét a Cserey-jószág megvásárlása iránt való tanácskozás képezte. Ez az ügy, mely több évtized óta Kézdi-Vásárhely város közönségének állandó érdeklődési tárgyát képezte, valahára olyan stádiumba jutott, hogy a végmegoldás már a legközelebbi jövőben várható. A képviselőtestület mult gyűléséből a tanácsot s e mellett egy bizottságot küldött ki, hogy a telek ára felett Z. Gy. megbízott urral alkudozást kezdjen. A bizottság feladatának megfelelt, az előleges alku megkötött, s alapos reményünk van, hogy a feltételek mindkét részről elfogadtnak s így az a szép nagy belsőség, mely Kézdi-Vásárhely város szívében fekszik, a város tulajdona leendő. A képviselőtestület egyanezen alkalommal határozott a felett is, hogy a város másik függő kérdése — az iskolaépítés — egyidejűleg megoldást nyerjen. Meghatároztatott ugyanis, hogy az iskolaépítésre 40 ezer frt költséggel fel töke-kamat-törlesztés mellett, s megállapodás jött létre az iránt is, hogy ezen költséggel törlesztésére azon 10% pótdadó fog szolgálni, mely eddig iskolai pótdadó czímen külön kezeltetett. Mi őszinte örömmel gratulálunk a képviselőtestületnek ezen elhatározása felett, s ezt az örömlünket osztja e város egész közönsége.

— **Bimbóhullás.** Társadalmunk két előkelő tagja felé fordul a közrészvét. Gábor Péter főszolgabíró és Kovács Lajos kir. aljárásbíró súlyos csapás érte. Az előbbinek 61, éves leánykája, az utóbbinak 10 hónapos fia halt meg folyó hó 10-én. A megszorodott családok gyászjelentései a következők:

Gábor Péter Háromszékvármegye Kézdi járás főszolgabírája és neje hatolykai Pótsa Berta a maguk és gyermekeik Pál és Péter nevében fájdalomdult kebellet tudatják hön szeretett kedves gyermekük, illetve testvérük Gábor Jankának 6 és fél éves korában agylobb következtében történt gyászoz elhunytát. A teledhetlen kis halott hült tetemei folyó hó 12-én délután 2 órakor fognak az ev. ref. vallás szertartásai szerint a kézdivásárhelyi-kantai szülői háztól Szarazpatakon a Pótsa-család sírboltjában örök nyugalomra helyeztetni. Nyugodjék békével! Kézdi-Vásárhely, 1892. március 10.

Ujfalvi Kovács Lajos kézdivásárhelyi kir. aljárásbíró és neje Loycel Ilona mint szülők, Loycel Ferencz topánfalvi kir. járásbíró s neje Madán Mária és Raffay Teréz Szabó Lajosné mint nagyszülők maguk és közli, valamint távolabbi rokonaik nevében a szív legmélyebb fájdalomával tudatják, hogy szeretett fiok, illetve unokájuk Lajos életének 10-ik hónapjában, folyó évi március hó 10-ik napján délelőtt 10 órakor, rövid szenvedés után megszűnt élni. A kedves üdvözültnek hült tetemei folyó hó 11-én délután 4 órakor, a háznál tartandó gyász-ima után fognak örök nyugalomra

És míg a nő mindent feledve, bájos fejcskáját lankádtan hajta férje vállára, addig a férj összeborzad, fázik — talán az inceskedő tavaszi szellőtől, vagy az agyában fel-feltolakodó gondolatoktól, ki tudná megmondani?! ...

— Kedves Mariskám, — töré meg a csendet a férj — te nekem szórakozást ajánlasz. Hát lehet-e a világon számomra kedvesebb szórakozás, mint ha körödben lehetek és téged karjaimba zárva, csókjaimmal árasztathatok el?

— De hát minek akkor az a sok eltitkolt sohajtás; édes férjem uram, a mit én igen gyakran éjszakánként hallok?

— Oh, gyermek! Hát nem látod, hogy boldogságunkat mily veszély tenyegeti? Nem látod, hogy nem soká itt kell hagyjalak, meg kell halnom? Megöl az a gyógyíthatatlan betegség, melyet szüleimtől örököltam és a mely annyi fiatal életet oltott már ki. És az a gondolat, hogy téged itt kell hagyjalak, talán egy más férfi számára, egy másnak karjai közé, egy más boldogítására, oh! ez a gondolat majdnem örültt tesz!

— Nem, Jankó, nem! Ha te meghalsz, úgy én is utánad halok! A mi életünk egygyé van olvadván és elválaszthatatlan! És hogy gondolhatta te egy perczig is azt, hogy halálod után én más férfi neje legyek! Soha, soha! Az én szerelmem hű lesz hozzád életben és halálban egyaránt!

Hogyan pirult el az öröm és boldogságtól a férj arca e szavak hallatára, és pár perczre vissza-

tért belé egészen az élet, s mintegy felvillanyozva, átszellemült arccal állt fel helyéről, mondván nejének:

— Jól tudom, mily balga, önző ohajtás az, téled, kedvesem, azt kívánom, hogy ifju életedet az én emlékemnek szenteld; de nem tehetek róla, oly nagyon szeretlek és oly kimondhatatlanul jól esik ígérteled! Most már nyugodtan várom még a halált is, többé nem fogod eltitkolt sohajtásaimat hallani!

És igaza volt.

Többé nem hallotta sohajtásait. Akkor éjjel, mintha csak neje ígérteire várt volna, csendesen elhunyt.

Másnap reggel már ki volt temítve. Most már jöhettek a barátok, ismerősök a házhoz; nem volt többé szegény Mariskától mit irigyelni. Ott feküdt ő is lázban, beteg, és gyakran ismétlődő ájulásából ha fel-felébredett, kétségbeesetten csak férjét kereste, csak őt szoligtatta.

Nem volt látogatói között egy is oly kegyetlen szívé, ki látva állapotát, ne könnyezett volna.

A temetés után megint anyjához került Mariska és általános érdeklődés tárgyát képezte, hogy mi fog már történni a fiatal özvegygel.

Pár hétig volt ágyban fekvő beteg, azután jobban lett; testileg erősödni kezdett és lelkieleg is mintha nyugodtabbnak látszott volna.

Mindennap kísértalt férje sírjához, koszorút vivva a feledhetetlennek. És a napok teltek, Mariska mind vidá nabb lett. Szép barna szemei és szelid kifejezésű arca megint a szokott boldogságtól sugárzó, felhőtlen fényben ragyogtak és a bánatnak, mely szívét érte, semmi nyomát sem lehetett küljéről felfedezni.

Igy tarthatott ez valami három hónap, míg egy reggel az anyja rémült arccal beszélte a szomszédoknak, hogy leánya az éjjel szobájából eltűnt és bizonyosan örülesi rohamban futhatott el, mert gyakran elmélázó, majd zavart, szórakozott, majd heves, váltózó módot tanusított.

Három nap és három éjjel keresték Mariskát erdőn, mezőn, vizek mellett; de sehol sem találák se élve, se halva.

Harmadik napon egy kocsi állt meg Mariskák lakása előtt és abból egy elegánsan öltözött, csinos fiatal ur ugrott ki, hogy lessigitse a kocsiiban ülő hölgyet, a ki nem volt más, mint a „szép Mariska“, kielőcsiető anyjának nyakába ugorva, örömsugárzó arccal kiáltá:

— Kedves anyám! Bocsáss meg és add ránk áldásodat. Férjhez mentem — szerelemből!

Hilária.

helyeztetni az ev. reformátusok sarkertjébe. Emleke legyen áldott, nyugalma csendes! Kézdi-Vásárhelyt, 1892. március 10-én.

— **Gyászjelentés.** Alulírottak számos közeli és távoli rokonok nevében mély fájdalommal tudatják, hogy Malcher Ferdinánd életének 85-ik, özvegyiségének 46-ik évében folyó hó 11-én reggeli 2 órakor végelgyengülés következtében hosszas szenvedés és a halotti szentségek felvétele után jobb létre szenderült. A boldogult hült tetemei folyó hó 12-én szombaton d. u. 4 órakor fognak a helybeli róm. kath. sarkertben örök nyugalomra helyeztetni, lelkéért pedig az engesztelő szent mise-áldozat március 14-én hétfőn d. e. 10 órakor fog az egek Urának bemutatni. Legyen emléke áldott, nyugalma csendes! Kézdi-Vásárhelyt, 1892. március 11-én. Özv. Gräf Regina, özv. Dózsa Pálné sz. Cseh Krisztina, mint sógor-nők, Dr. Dózsa Pál és Árpád, mint unokaöccsei, Özv. Idinger Józsefné sz. Malcher Anna, Malcher Mór és neje sz. Wächter Lujza, mint gyermekei, Adél férj. Schüller Jánosné, Malcher Ida özv. Prohászkané, Malcher Endre és Rezső mint unokái.

— **Nemzeti ünnepély.** 1848. március 15. emlékére Kézdi-Vásárhelyt a tanácsház dísztermében 1892. március 15-én d. u. 4 órakor tartandó nemzeti ünnepélyre minden hazafit és honleányt tisztelettel meghív az állandó rendező bizottság. Műsor: 1. Induló, előadja a tűzoltó-egylet zenekara. 2. Megnyitó beszéd dr. Balogh Vendel rend. bizottsági elnök által. 3. „Oh nemzetek nagy Istene”, előadja az ev. ref. egyházi dalkör Makrai Dániel ur vezetése alatt. 4. Szaval Bernáld Ilona k. a. sepsiszentgyörgyi tanítónő. 5. Alkalmi felolvasás dr. Szacsavay Gyula ur által. 6. Szaval Szabó József tanító ur. 7. „Népdal-egyveleg”, énekl dr. Szacsavay Gyuláné urasszony. 8. Alkalmi előadás Vertán Endre ur által. 9. „Harsog a trombita”, induló, előadja az ev. reform. egyházi dalkör. 10. Rákóczy-induló, előadja a tűzoltó-egylet zenekara. Belépti-díj: Ülőhely 20 kr, állóhely 10 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak; a tiszta jövedelem hazafias célra tőkésítettik. Kezdeté d. u. 4 órakor.

— **A Rikán belőli honvéd-egylet** 1848. március 15-ike emlékére az idén is (kedden) a szokott módon ünnepélyt rendez Kézdi-Vásárhelyt, melyre a város és vidék hazafias közönségét ez uton hívja meg.

— **Időjárásunk.** Az a rengeteg hőmennyiség, mely e héten megyénkben lehullott s mely elég lett volna egy közepes télre, a márciusi nap meleg sugarai alatt úgy eltűnt, mintha csak nem is lett volna. De annál több a lucok, mit hátrahagyott. Éjjel még erős fagyok vannak, de a nappal olyan, minőnek márciusban lenni kell.

— **A kézdivásárhelyi kereskedő-íjok társulata** a tagok élénk érdeklődése mellett folyó hó 6-án tartotta V. rendes közgyűlését a kör helyiségében. Fejér Antal társulati elnök a pályátársakhoz intézett csinos és eszmékben gazdag előki megnyitó beszéde után, a jelenlevőket szívélyesen üdvözlőlvén s a kifejtendő munkássághoz Isten áldását és segédelmét kívánva, a közgyűlést megnyitotta. Ezután a mult ülés terjedelmes jegyzőkönyve olvastatott fel s fogadtatott el minden megjegyzés nélkül. A jegyzőkönyvvel kapcsolatban felolvastatott a titkár által nagy gonddal és szakavatottsággal összeállított titkári jelentés, melyben élethűen lettek feltüntetve mindazon mozzanatok, melyek a mult közgyűlés óta a társulat életében előfordultak; valamint a mult ülés határozatainak végrehajtásáról tett intézkedések is, melyek az elnökség által egytől-egyik fogantatottak. Nagy megnyugvással fogadta a közgyűlés buzgó és lelkiismeretes pénztárosának az egylet vagyoni állapotáról tett jelentését, valamint az ezt igazoló és helybenhagyó felülvizsgáló bizottság megerősítését. Végül örömmel hallgatta a közgyűlés könyvtárosnak nagyon csinos és a könyvtár állását részletesen feltüntető jelentését. Nem is késett a közgyűlés egy titkár- és pénztárosnak, valamint derék könyvtárosnak is, jegyzőkönyvileg elismerését és köszönetét fejezni ki. A tett javaslatok és jelentések közül helyben ha-

gyó és helyeslő tudomásul vette közgyűlés a választmányának az alapszabályra vonatkozó módosításait, melyek beható tanácskozás és megvitatás után csekély észrevétellel elfogadtattak; valamint a társulat gazdájának is azon jelentését, hogy sikerült az egylet részére az özv. Tóth Gézáné-féle lakást 6 évre kibérelni. Végül egy évi időtartamra megválasztattak a választmányi, valamint a számvizsgáló-bizottsági tagok, kiknek kihirdetése után elnök még egyszer szívélyes szavak kíséretében felhívta a tisztviselői kart, úgy szintén a társulatnak minden egyes tagját, hogy az egylet felvirágztatása érdekében a jövőben is tegyenek meg mindent, mint ezt a multban is tették. Ezután megköszönve a komoly és higgadt tanácskozást, a kereskedő-íjok társulatának V-ik évi rendes közgyűlését bezárta. Referens.

— **A gyulafalvi összekötő vasút** érdekében a napokban gyűlést tartatott Kovásznán. Mint a jelekből ítélhetni, a tavaszon már hozzá fognak a munkálatokhoz. A vasutat be lesz rendezve személyszállításra is, s egyik közbe eső állomása a vajnaalvi fürdők irányában lesz. Némi akadályok gördülnek ugyan az építkezés elé, de remélhetőleg könnyen elháríthatók lesznek azok. Ha ez a vonal is kiépülhet, akkor a kovásznai fürdők érezni fogják a nyáron annak jótékony hatását a jövedelemre.

— **Kovácsnán vasárnap** az a hír terjedt el, hogy a gyulafalvi gyárnál bankóhamisítót fedeztek fel. Azonban, mint később kitudt, e hír alaptalan volt. A vizsgálat eredményét csak a hivatott körökben tudják.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

Hirdetések.

Sz. 574. tkvi

1892.

Árverési hirdetmény.

Bányai Gerő brassói lakos és helybeli Csizsér Mózes végrehajtónak Kovács András és neje Kósa Klára, valamint késedelmes vevő Csizsér Mózes helybeli lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében Csizsér Mózes késedelmes vevő költségére és veszélyére a kérelem következtében a végrehajtási árverés 2000 frt tőke követelésnek, ugyancsak a tőkéből 500 frt után 1872. szeptember 29-től, 500 frt után 1873. április 24-től, 500 frt után 1873. szeptember 29-től és 500 frt után 1874. április 24-től járó 10% s illetve 8% kamatoknak 42 frt perbeli, 10 frt 50 kr végrehajtási, már megállapított, valamint jelenlegi 5 frt 50 kr és a még felfemerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. 60. t. cz. 185. § értelmében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Kézdi-Vásárhely városában fekvő, a kézdivásárhely-kantai 1147. sz. tkjben foglalt 2159¹/₂, 2159²/₂, 2160. hr. sz. s 1300 frt becserkő ingatlant a fennebb ezennel megállapított kiküldési árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1892. évi március hó 30-ik napjának d. e. 9 órája ezen kir. törvényszék tkvi irattárába tűztetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 130 frt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ban jelzett arállyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Korábbi vevő az elrendelt árverésen mint árvevő részt nem vehet.

Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben és pedig az első azonnal, a másodikat pedig az árverés jogerőre jutása napjától számítandó 15 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az 1881. évi december hó 6-án 39415. I. M. sz. a. kelt rendeletben előirt módon a kézdivásárhelyi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíthatni.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi

hatóságnál és Kézdi-Vásárhely város tanácsánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fentirt tkvben feljegyzettni, ezen árverési hirdetmény egy példánya a bíróság hirdetményi táblájára kifüggesztetni, továbbá kifüggesztés végett, az árverési feltételek pedig megtekinthetők végett egy-egy példányban a kézdivásárhelyi városi tanácsnak, nemkülönbben ezen árverési hirdetmény egy-egy példánya a kézdi járás főszolgabírája útján a szomszédos községekben a helybeli szokás szerint azonnali közlés végett a nevezett községek előjáróságaihoz megküldetni, és tekintve, hogy a kiküldési ár 300 frt meg halad, ezen árverési hirdetménynek törvényszerű kivonata a „Székelyföld” című helyi lapban egyszeri közzététel végett végrehajtató ügyvédjének kiadati rendeltetik, a ki utasítatik, hogy a közzétételt igazoló lappéldányt az árverés fogantatására kiküldöttnek adja át.

Ezen árverési hirdetmény az egyidejűleg megállapított árverési feltételekkel együtt az 1881. 60. t. cz. 153. § a intézkedéséhez képest a keresetire hozott első végzésre előirt szabályok szerint brassói Jakab József felperesi ügyvédnek az árverési hirdetményi kivonattal, brassói Bányai Gerőnek, Csizsér Mózesnek, Kovács Andrásnak, Kósa Klárának mint végrehajtást szenvedőknek helyt, Dr. Pethő József mint Gáspár László ügygondnok Fel-Törján, Császár Szőcs Sámuel, Molnár Lajos, Molnár Teréz, Molnár Zsuzsa, Szőcs Sára, Molnár Mózes, Molnár Dániel, Molnár Károly, Szőcs Ferencz, Szőcs Dániel jelzalogos hitelezőknek helyt, Kézdi-Vásárhely tanácsának, mint a hol az elárverezendő ingatlan fekszik; Kézdi járás főszolgabírája útján a szomszédos községek előjáróságainak, Bartalics József haszonbérlnőnek helyt, Gáspár Józsefnek, Gáspár Vilma férj. Pap A. Györgynének Brassóban, Moldován Emilia Mike Jánosénak Nyiregyházán, Moldován Lászlónak Nagy-Bányán mint jelzalogos hitelezők, a sepsiszentgyörgyi kir. p. ü. igazgatóságnak megküldetni rendeltetik.

A kérelem azon része, hogy zárgondnok rendelkezés ki, megtagadtatik, mert folyamodó a végrehajtási törvény 164. §-a második bekezdésében foglalt rendelkezésnek, a mennyiben nem igazolta azt, hogy az ingatlan az árverésig értékcsökkenés veszélyének lett volna kitéve, elegendő nem tett.

Továbbá az árverés késedelmes vevő Csizsér Mózes ellen, nem pedig ennek hagyatéka és örökösei ellen rendeltetett el, mert ennek elhalálása nem lett igazolva, sem pedig állítólagos örökösei név szerint meg nem nevezették.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság

Kézdi-Vásárhely, 1892. febr. 11-én.

Gaál István,
kirendelt egyes bíró.

Kézdi-járási főszolgabírája.

Sz. 1023—1892.

Pályázati hirdetmény.

Nyújtód község székhelylyel Nyújtód, Sár-falva, Szász-falu és Oroszfalu községekből alakított körjegyzői csoportban a körjegyzői állomás választás útján betöltendő lévén, ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állomással 400 frt évi fizetés és a törvényhatóság által megállapított, a jegyzők részére magánosok ügyeiben fizetendő díjak élvezete jár.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, mikép az 1883. évi I. t. cz. 6. §. és az 1886. évi XXII. t. cz. 74. §-ban meghatározott képesítéseket, eddigi alkalmatosságuk és szolgálatukat, erkölcsi és társadalmi magaviseletüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kéréseiket alattirtathoz f. évi március hó 31-ig annál bizonyosabban nyújt-sák be, mivel a később beérkezett pályázatok figyelmen kívül hagyatnak.

Kézdi-Vásárhelyt, 1892. március 8-án.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

Árlejtési hirdetmény.

A sepsiszentgyörgyi ev. ref. Székely Mikó-kollegium új épületének butorokkal való felszerelésére 4603 frt, régi épületében a folyosók és szobák újra padolására 3350 frt kiküldési ár mellett árlejtés hirdettetik. Vállalkozni óhajók zárt írásbeli ajánlataikat legkésőbb folyó év március 30-án d. e. 9 órákorig annyival inkább

nyujsák be, mert a később érkező ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni. A zárt ajánlatokhoz bánatpénzül a kikiáltási árak 5%-a melléklendő vagy készpénzben, vagy óvadékképes papírokkal.

A butorok nemei, méretei, tervrajzai; továbbá a padolásra vonatkozó adatok, valamint az árlejtési feltételek a kollegiumi igazgatóság irodájában bármikor megtekinthetők.

A sepsiszentgyörgyi ev. ref. Székely Mikó-kollegium előjáróságának 1892. március 9-én tartott üléséből.

Id. Donáth József Domján István
főgondnok. jegyző.

Eladó

alulírtnál egy szép négy éves bika, mely a megyei tenyésztő-bizottság által is megvizsgáltatott és minden tekintetben kitűnőnek nyilvánítottatott.

K. Impér, 1892. március 7-én.

Balási Lajos.

Hol a legszebb és legtöbb butor
Brassóban?

PAPP FERENCZ

nagy butorraktárában

kapu-utca 48 sz. a.

4-

Ugyanott

diófa- és cserefa-furnér

egy ☐ láb 3—4 kr-ért kapható.

Gyönyörű minták magánvevőknek ingyen és bérmentve. Mintakönyvek szabók részére bérmentetlennél.

Öltönyökhöz való szövetek.

A magas klérus részére peruvia és dosking, cs. és kir. hivatalnok-egyenruhákhoz előírás szerinti szövetek, ugyancsak veteránok, tüzoltók és tornászok részére, livrékhez, billard és játékasztalokhoz posztók, vadászkatákhoz loden, vízmentes is, mosósövetek, utazóplaidok 4—14 frt-ig stb. A kiolcsó, tisztességes, tartós, tiszta gyapjú posztóárakat és nem olcsó rongyokat akar vásárolni, melyek minden oldalról ajánlatnak és alig érik meg a szabódíjat, az forduljon

Stikarofsky Jánoshoz

Brünnben

legnagyobb posztóraktár a kontinensen.

Fél millió frt értékű állandó raktáram és világ-üzletimmél magától értetődik, hogy minden hosszúságban sok maradék van, melyekből azonban mintát küldeni nem lehet, tehát világos csálás, midőn egyes czegek maradékokból mintákat ajánlnak. Figyelmeztetem tehát a t. cz. közönséget különösen ezen czegekre, melyek 3-10 méter hosszú maradékokat ajánlnak. Már a maradékok egyforma hosszúságban való hirdetéséről észrevehető a csálás. Ezek a maradékok divatból kiment és eladhatatlan darabokból vannak vágva, s eza a hitvány portéka a vételár harmadrészét sem éri meg.

Maradékok, melyek még nem felelnek, becserélhetnek vagy a pénz visszaküldetik. A szín, hosszúság, ár a maradékok megrendelésénél megjelölendő.

Szétküldés utánvét mellett, 10 frton felül bérmentve.

Levelezés német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

3—20

Horgony Pain-Expeller.

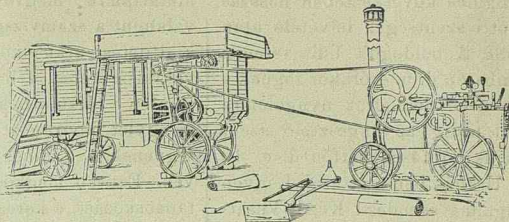
Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölő csusz, köszvény, tagszaggatás stb. ellen legjobban ajánlhatjuk a t. cz. közönség figyelmébe. Egy üveg ára 40 és 70 kr és a legtöbb gyógyszerárban kapható.

Csak horgonnyal valódi!

Első magyar gazdasági gépgyár

részvénytársulat

BUDAPESTEN, Gyártelep: külső váci-ut 8. szám.

1—10

Ajánl hazai gyártmányu

GŐZCSÉPLŐ-KÉSZLETEKET,

valamint mindennemű

gazdasági gépeket

és talajmivelő eszközöket,

különösen úgy könnyű, mint kötött talajhoz alkalmas legújabb rendszerű

SORVETŐ-GÉPEKET.

Arjegyzékek kívánatra készséggel küldetnek.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés” olvasói értesülhetnek első sorban. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb, tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Bármely pártához tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés”-ben a legterjedelmesebben közöltetik. Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi czélt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szépirodalmi olvasmányát a világirodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárcaczikkeit legjobb íróinktól, divattudósítást Párisból stb.; úgy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés”-nek e rovatával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés”-rek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétesültség tekintetében utólréhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ismertetése körül soha semminemű tekintetből sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekineteken felül emelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közelismerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő- s gazdaközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipari és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés” a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közöltött bő tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés” 3 speciális rovatát említjük meg, melyek országos hirre tettek szert. Ezek: a **Irodalom**, a **Tanügy** és a **Mezőgazdaság**, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS”-re,

melynek előfizetési ára: egy óra 1 frt 80 kr, negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal ingyen és bérmentve küld.

9—

Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és kiadó-tulajdonosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés” kiadóhivatala:

Dalszínház-utca 1. szám

(Az operaházzal szemben.)

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.